

personligt i Folketinget, og det er selvfølgelig også derfor, at samtlige partier har valgt at stille deres folketingsmedlemmer frit. Det gør vi selvfølgelig også i Dansk Folkeparti, men vi stemmer ens vedrørende dette forslag, og det vil sige, at en samlet folketingsgruppe vil stemme imod.

Vi har de synspunkter, som er blevet fremført i denne debat, at som udgangspunkt skal et barn have både en far og en mor, og at alt ikke skal være frit og dermed samtidig også begynde at blive lidt ligegyldigt. Det er da klart, at der kan være et meget stort behov hos mange kvinder for at få et barn. Men dette går lidt videre: at det er børnenes tarv, man skal tænke på, og det er det, vi har valgt at gøre fra Dansk Folkepartis side.

Vi synes også, at man kunne have dæmpet bemærkningerne til forslaget noget ned, specielt hvor der står, at der blev argumenteret med, da forslaget var til debat lige før sommerferien, »... at det må antages at være barnets tarv at have både en far og en mor. Der er imidlertid ikke nogen steder belæg for en sådan antagelse.«

Jeg vil nu meget fastholde, at selvfølgelig er der belæg for det, og jeg synes, det ville klæde Folketinget at være enig i, at det er det bedste, hvis et barn har både en far og en mor. At det ikke altid kan lade sig gøre, sådan som forholdene er, ved enhver, men direkte at gå ud og sige, at det nærmest er ligegyldigt – og det er det, man gør i bemærkningerne til forslaget – fremmer bestemt ikke forståelsen for forslaget.

Der er en afvisning af forslaget fra Dansk Folkepartis side.

Hans Peter Baadsgaard (S):

Diskrimination, og at Folketinget måske har sovet eller ikke fundet sine ben, og hvad ved jeg, er blevet brugt som argumenter for dette her. For mig og min stillingtagen – og jeg tror, det gælder alle, der tog stilling til det, i øvrigt efter en afstemning både under anden og tredje behandling – er det barnets tarv, der skal sættes øverst.

For mig er der ingen tvivl om, at et barns tarv er, at det både har en far og en mor, to voksne personer, der vil give barnet kærlighed og omsorg og tage ansvaret for det. Det troede jeg også vi var enige om her i Folketinget.

I alle andre sammenhænge, som jeg har været inde på i min korte bemærkning, taler vi jo netop om, at et barn har nære relationer til

både en mor og en far. Personlighed og værdinormer er noget man affotograferer, var jeg lige ved at sige, fra både en mor og en far; en moderskikkelse og en faderskikkelse, hvis vi skal tale psykologi.

Disse synspunkter lægges også til grund i de andre sager, nemlig om samkvemsret, som jeg nævnedes før, og forældremyndighed. Derfor er det jo mærkeligt, når man dér gør et stort stykke arbejde og argumenterer rigtigt og godt for, at vi må sikre, at et barn har samkvem med både sin mor og sin far, at det så lige pludselig her ingen betydning har.

Det lyder mærkeligt, og derfor mener jeg også, det er fastslået, at det mener man egentlig, men det kan jo ikke passe sammen med det hensyn, man vil tage til de enlige og lesbiske. Det er så et valg, når nogle siger, at de vil tage hensyn til deres egen situation frem for til barnets situation. Det er et valg, man foretager, og det er så det, Folketinget en gang mere skal tage stilling til.

Jeg mener, det er afgørende, hvad vi siger i denne sag, og hvilket signal Folketinget sender. Vi kan selvfølgelig spørge, hvor vidt det kan reguleres. Bliver der færre eller flere børn af enlige? Men jeg tror, det er afgørende, at Folketinget sender det signal, at vi i lovgivningen vil tilstræbe at lave reglerne sådan, at et barn så vidt muligt har en far og en mor eller i hvert fald har adgang til samkvem med en far og en mor.

Man kunne spørge, hvorfor lovforslaget bliver fremsat, for der er jo ikke sket så meget nyt siden sidst. Ja, der er sket det, at Justitsministeriets Børnelovsudvalg har afgivet en delbetænkning i november 1997, hvorfra jeg gerne vil have lov at citere: »Det er udvalgets opfattelse, at ethvert barn har ret til at have to forældre, en mor og en far, og at vore regler bør søges indrettet således, at et barn så vidt muligt får to retlige forældre.«

Børnelovsudvalget går altså direkte imod det lovforslag, der er til behandling her i dag. Udvalget er sammensat af jurister fra Justitsministeriet, Sundhedsministeriet, Socialministeriet og en række øvrige organer med juridisk og anden sagkyndig bistand. Dets konklusion er klar, og den tilsiger da i hvert fald ikke, at Folketinget skulle prøve det, vi var enige om i maj sidste år, en gang mere.

Spørgsmålet, om vi overtræder internationale bestemmelser, er Børnelovsudvalgets betænkning også inde på. Jeg vil gerne have lov at cite-